

de oplevelse at være vidne til, at det, at man forsøger at rejse en meget principiel diskussion i Folketingssalen, det, at man prøver at spørge ind til noget, man finder bekymrende, og som dele af pressen også har fundet bekymrende, bliver returneret med en sådan mangel på vilje til at svare. Det synes jeg er dybt skuffende.

Jeg synes, vi her oplever en statsminister, som ikke lever op til de samme principper, som statsministeren selv lancerede meget hårdt og tydeligt i sin grundlovstale 2001, hvor han virkelig ridsede nogle ting op om, hvilke principper der skulle være gældende, og som han selv på det tidspunkt opfattede som uhyre væsentlige.

Nu oplever vi så, at statsministeren bruger det gamle kendte politiske kneb med, at det bedste forsvar er et angreb ved at skyde Socialdemokratiet alle mulige motiver i skoene osv. i stedet for at svare på de spørgsmål, der er stillet. Statsministeren må have en usædvanlig dårlig sag. Vi har en statsminister, der har dækket over det ene svar efter det andet.

Vi har ikke fået frem, hvad det er, der ligger til grund for udvælgelsen af dem, der er blevet inviteret. Vi har ikke fået frem, hvad statsministerens særlige presserådgiver, Ulvemans, rolle har været.

Derfor vil jeg gerne slutte af med lige at ride op, hvad statsministeren selv sagde i 2001, da han stadig væk var partiformand. Jeg læser op her ...

Formanden:

Tiden er gået nu. Så er det statsministeren for at svare.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, hvis nu Socialdemokratiet havde brugt den her lejlighed til at stille en række relevante politiske spørgsmål, som virkelig handlede om det, der er folks hverdag. Tænk, hvis man havde brugt tiden på det. Det kunne vi have fået en god politisk diskussion om.

Det har jo netop ikke været en principiel debat. Det har ikke været en debat med noget som helst indhold. Det er bare derfor, jeg siger, at når man nu taler om respekt for Folketinget osv., mon så ikke oppositionen, mon så ikke de socialdemokratiske spillere her skulle tænke lidt på, at hvis de vil værne om respekten for Folketinget, så skulle de koncentrere sig om politiske emner, der betyder noget for folk i deres hverdag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 4708

10) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

René Skau Björnsson (S):

»Påtænker ministeren at foretage sig noget for at komme det igangværende udsalg af andelsboliger til private ejere til livs?«

René Skau Björnsson (S):

Jeg kan jo se, at spørgsmålet er lidt bredt formuleret, men det drejer sig selvfølgelig om den debat, der var i sidste uge affødt af en artikel i Nordjyske Stiftstidende om, at der stadig væk bliver spekuleret i salg af andelsboliger. Det er baggrunden for, at det her spørgsmål er stillet her i dag.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at regeringens holdning til andelsboliger er, at vi mener, det er en god boligform på det marked, vi har i dag. I en periode med høje priser på ejerboligmarkedet opfylder andelsboligerne faktisk et behov, så personer med forholdsvis jævne indkomster har økonomisk mulighed for at skaffe sig en bolig i de store byer.

Jeg kan sige, at vi sidste sommer gennemførte et indgreb for at hindre, at forholdsvis prisbillige andelsboliger blev omdannet til dyre andelsboliger, uden at der samtidig skete nogen forbedring af boligerne. I forbindelse med lovindgrebet lovede jeg Folketingets Boligudvalg, at vi i ministeriet løbende vil følge udviklingen på området.

Det har vi også gjort, og ifølge de oplysninger, jeg har fra mine embedsmænd, skulle der indtil videre i 2006 være solgt knap 25 andelsboligejendomme. Til sammenligning kan jeg oplyse, at der i 2005 blev solgt 106 andelsboligejendomme. Langt de fleste af disse salg skete jo før lovindgrebet i 2005, og de 78 af de 106 ejendomme blev således solgt før indgrebet.

Kl. 14.40

Lovindgrebet berører jo ikke andelsboligforeningernes mulighed for at opløse sig, som vi nu har set i pressen på det seneste. Holdningen er jo den, at hvis der er en privat forening, der ønsker at opløse sig selv, så har den jo mulighed for det. Det kan være folk, der har dårlig økonomi i deres forening, det kan også være folk, der ikke øn-